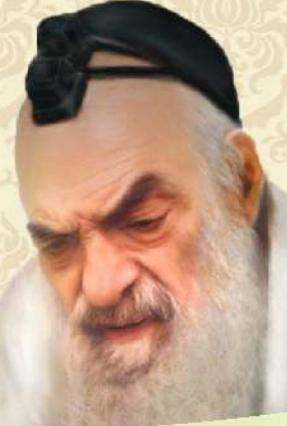

העלון מוקדש לעליינו נשמה
יוסף בר רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אלגנה זימבובל ז"ל
ירום בן אסתר ז"ל
 לרפואה שלמה
 שלמה בן ויקטוריה
 אלגנה זימבובל בת אAMILI

כ"ש הצדיק המלובב"ז רבי ינוז חורי זטוק"ג, זיע"א
ונזא לאנור ע"ז ארגזע "חסדי ינוז" 03-6182992

זמני שבח
פרשת "זורה"

רבייטו تم	צאת שבת	הדלקת נורות	පלג המנהה	
7.30	6.49	5.39	5.07	ירושלים
7.27	6.50	5.55	5.08	ג'ל אביב
7.26	6.49	5.44	5.07	חיפה
7.28	6.51	5.56	5.09	נאר שבע

בפנורמה: "יבי אטמי"

ההלבה השכונית

הלו^תן שבָּת
הלו^תן חוֹרֶשׁ

א. נעורות המשחחות באנזים או גולות, אסורים לשחק בהן בשבת על גבי קרוקע, משום אשוחוי גומחות (שיכינו דרך למגל האגוז או הגללה) עירובין קד. ש"ע (ס"י שלח ס"ה). ובקרקע מותר למשוחן לדין, כדי לכבוד הבית, שמתוර בקרקע מותר. ועל גבי שלחן או על גבי מחצלת או טבלא מותר גם להונגים כדעת הרם"א, שאסור כבוד הבית אפילו מorrect גזרה אטו שאינו מorrect. ובזמןנו שכל בתיה מorrectים, אין להנוג בלבולו של מrect

ב. מי שיש לו בבעתו אוצר, דהינו ארגזים כבדים וקופות של TABOA, או חביות של YIN, או ע"פ שמורר להסתפק מן האוצר בשbeta, דקייל קר"ש דטלית ליה מוקצה, מכל מקום אסור להתחילה לפנווותם לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה כגון שהוציאר למקומם בשbeta, להושיב שם אחרים להסביר בסעודה ייחדי, או להסביר שם תלמידים של בית המדרש, לשם ממן שייעור תורה או DRASHA, מותר. כיצד, אם היה אוצר גדול מפנה ממנו חמש קופות, ואם לא היה בו אלא חמיש קופות מפנה מהן ארבע קופות, אבל לא יפנה את כלו עד שיגיע לCKERKUTTO, שמא יראה שם גומחות ויבא להשווון.

ח' עובדיה

ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו... בחמלת ה' עליו ויצאוהו וינחחו מחוץ לעיר (יט, ט)

ויתמהמה - כדי להציג את מומנו (רשי) לעתים כאשר אדם מתמודד עם נסיך קשיה, הוא מתריש שהקב"ה עושה לו חיללה על, ואינו יודע שככל מה שקרה לו נובע מרחמי הש"ת' עלייו. כאשר הרוח המלאכים ללווט לחיללה על הוא התעבב על מנת להציג את כספו. "יכו רגעו מה היה עם הכסף שלוי?" דаг. "נו' נו'", רוז'ו' המלאכים. אולם, גם כשלילה הבוקה, הוא עדין לא זו מקומו. באו המלאכים, תפסו בו בכח והוציאו מהן מן העיר, ולוט, אשר עדין לא הבין את מה שעתיד אל מלאי ימלט על פשו, שאל: "למה אתה עושם לי את זה? למה מגעה לי הרעה הגודלה זו?" המשך הפסוק מליה את האמת: "חמהלת ה' עליו" נעשה הדבר! אם לא היה נצלי! חשב לך זו זאת כאשר תחרשים על האדים צורות ויסורים, כל דבר שנעשה הריהו לטובתו של האדם, לעתים הדברים אינם מתרורים מז, אלא לאחר זמן, לפחות רם בעולם הבא מבאים את העין כל וمبוחנים בטובתו של הקב"ה, אך קורה שהענין מתרור לאדם מז, וזה הוא מלא התרחשות גמולו אhabתו של בורא העולם אליו. הרוב אברהם טולם, ראש כל בראונטיין, ספריל על מקרה מעין זה, אשר ארע לו בסנייטה השנתית לבריח, כדי לאסוף שם כספים לдолל שלו. נסעה כזו דורשת התארגנות ובבה מראש ועריכת סדר יום מדקדק, כדי לנצל כל רגע למטרה שלשמה הוא נסע, לפיקח אותה לרוב מכינת ברורה ליום הראשון, וכן לשאor ימי שהותו שם. אך כבר לאחר הנזיתה, בסנייטה הדואשונה לציון העיר, החביך כי משוחה והשתחבש... והשכער היו נראים מזורים, ולאחר ברוך קוצר הבני הרב, כי קיים שבוע חגיגות בבריח, שבו התושבים הולכים בחובות העיר מחופשים, החנויות והעסקים סגורים,ומי שלא מעוני להשתתף בפועל בחגיגות דואג לצאת בזמן זהה לחופשה, כדי לשלמה, בזידון, את און עם מי לדבר... מה שעושים? הלא הרבה טלים בבית נססת, ונסה לתורם את ההפסד למספרים." אנסה לתפוס מה שאצליח", אמר לבבו וחול להעביר מבט על כל המתפללים, הוא נעצר על אחד מהם, שהיה נרא, על פי לבשו,acadcum מז. 'אתחל אתו' שבח, ומהתין לשעת כשור לאחר התפללה. כשהשתתימה התפללה הדזרה לגשת אליו, אולם החביך שהוא מתיישב לשיעור. "נזהה", אמר לעצמו, הדקוטן חלפו בזו אחר זו, השיעור החביך נלא קצר כל, ורק לאחר שעשה ונמחה הסתים השיעור, המתנה למשוח אף פעם איננה חוותה נעימה במיזח... בפרט, כאשר תלמידים באוטו אדים תקoot כה גדולות... ועל אחת כמה וכמה כאשר אלה איננו יודע שמתהנים לו, ויש לעקב אחריו ולדאוג שלא יעלם לו לפעת... הרוב תלגס ניסה לתכנן מה להומר, כיצד להציג את הכליל שלו ואת הבקשה, הרבה לחץ לא הצליח להתוכנן בחומש שנטל בידיו בינוים, ועוד כי כנה דקוטן הסיט את עניין לעבר 'הווא', כדי שלא חומוק מטה... תוך כדי כך נש אליי אדם, לבוש בגדי פשוטים, ושואל אותו מה מעשי פה. "אני מזכה לו", החביך הרוב לכזון האיש 'שלו', והוא שבקך יעבזהו הטודן לנפשו. מזווית עינו החביך בשער תחרומות מקום מושבו ופועע החוצה. הוא זנק בזק הסופל ומחר אחורי. "באתי מאורנטינינה, ואני רוצה להסביר..." פתח, והשתתק坑 כאשר החביך שבן שיחו קוצר רוח באופן מיוחד. "ברגע אני ייכל", הגיב האיש והחץ בשעונו. "אולי לא תרומה גודלה? רק חמיש מאות דולרים?" נסה שוב את כוחו. "אני לא יכול קרען." הוא ענן ששוב, "נסה הרוב להתעקש על מרירות אי הנימיות. "אתה רואה אותי כמות שאני", הבין האיש והסביר בಗלויל רב, "ען לך שאוןלי כי ספיק אפיילו כדי לדשים בתוכבשה את הבגדים הללו... אני מובהל כבר עשרה חדששים... ההיית שמח לעוזר..." הרוב תלגס הרויש כאדם שכשל מניווטו נפל בבת אחת... והוא פסע לאיתו בחובות, שוקל את צעדיו הבאים כשלפעת הרויש מבטים ננעיצים בגבו. הוא הסתובב אחורה, שלשה טיפות מפוקפקים עמדו שם, הציבו עלייו והתלחששו בינוים, צמרמות חפה בלבו... ידע דעת, כי בזריזי קומיס פושעים המטוגלים לרוץ אדים בעבורドルרים בזדים, והברנשימים המגודלים הם לא היו נראים כדורי שישלומו... הוא הביט לכל עבר, מנסה לחפש מקום מפלט. לפתע החביך באוטו אדם הלבוש בגדים פושעים הפועם מאחוריו. הוא מהר אליו ושה לפניו את חששותיו. "הם מכיריהם אוות", הרגיע אותן האיש, "לך את, ואל תחשוש." הרוב טולם עמד לאבד את סבלנותו. חבל היה לו להקשע אונרגה בלבבו המתויר הזה עם הדלוף שמתעניין בו כל... הוא צועד אליו רק כדי שיישמר עליו ותו לא. "סתם הפליט לבסוף..." ובכל זאת, האש התגלה בסקרן בלתי נלאה. "כולל", הוא קוצר. "כולל? זה מענין מאד. מה פרוש?" הרוב הבלתי אונחה, וספר כי יש לו כמה אברכים הלומדים תורה ומקבלים מלגה. "מענין מאד", האיש הנאנן בראשו, "כמה נוותים להם?" "אי יודע?", השיב כשהשகירות נמאסות עליו, "בערך מאתיים דולר... אולי חמיש מאות... המש בעמוד האחרון

המשן בעמוד האחרון

יומת סיפור השבוע

לנגד עני קיבלתי תשובה, אגע ביום חמישי, לפני השעה 11. אקווא שאהיה לך לעזר. לצערי,أشתי הוזעקה מהריה... המנהל לא מצא מחליף... בקיזור שבר אצבע, ואשתי הוזעקה מהריה... המנהל לא מצא מחליף... בקיזור בשעה 12 בצהרים מיזע בקשרינו נושם, נכנסתי לבית המשפט השלום בכפר סבא.זה כבר היה לקרהת סוף הדין, בסיכון. הסניגור בדק התישיש, והתוועב ביקש למצות את חומר הדין "האיש הנג בעלימות קשה כלפי השוטרים, הסית את קחל המתפללים לחסום את פתח היציאה ומנע את מעצרו של החשוד... יש למצות עמו את הדין למען יראו, ושיבינו האזרחים שכשר המשטרה פועלת בשטח, יש לסייע לה, ולא להכשילה". הקטגור החריף התישיש בננדוד של חשיבות. רעייתו של הגבאי רפאל שמעונוב מרה בביבי בפינת האולם, שניבנו הקטנים קראו תהלים. ואני? לא מצאתי את עצמי בהתרחשות המזורה זו. הרגשתי כמו שפע מזור שנקלע לקונצרט של קרישים טורפים בלבד. עני נפגש עם ענייו המודאגות של שמעונוב המוטרד, והן שואלות אותי "למה אחרת?" חשתוי בושה וסומך. השופט הינה בפטיש וכרכץ" אני יצא לכתוב את פסק הדין". השופט המרומם מכסאו והביט לעברי "לפנִי שאצא מכאן, האם יש כאן מישחו שרוצה להוציאיך דבר...". הקטגור ניסה למחות שמעונוב תלה בי מבט דוחק. "קום, תגיד מהו...". מה אגיד? ריבונו של עולם התחנןתי לפניי, أنا, זהה עלי מים טהורים, שלא לי גירז צער של עצות'Dקדשה, ריבונו של עולם, בשבל מה הגעתו לכאן!!! הנה זה בא. נעמדתי. "גוש לדוכן", הורה לי השופט, לבני פעם מלון פעימות בשניה... ואט דרעוין, היא זמן מנהה של שבת קודש, זה זמן המכונה 'רצוץ' רעואה דרעוין, אסביר לך על קaza המזולג. ביוםות החול זמן אחרי הצהרים, והוא הרצונות. יותרו אט בעיות... שבת זה זמן של רחמים משה רבנו נפטר בזמן זהה ובשבת, כדי למדנו שלא ביום דין נפטר מן העולם, אלא בחסד וברחמים, ובאהבה אלוקית אין קץ. "כבוד השופט היהודי היקר שמעונוב, הוא יהודי של רעואה דרעוין, הוא עווה הכל כדי למלא רצונם של יהודים רבים. הוא מכניס אורחים גדול, בעל זדקה וחסד, ומעל לכל מתפלל כמה בתינוקות החותמת מתפללים ויד ימינו של מדורות התארחנו בביתו, בני מלכים. באוטן שעות קדשות, הזומטו יותר ממה מתפללים לסעודה שלישית כדי המלך ולדרשה מרכזית ואני הייתי הדרשן.ומי היה עורך השולחן, וומלצר, והמניש והמושיב ומהרי הפנים? הגבאי רפאל שמעונוב, שלא מחפש טובות ולא מחזק טיבותיה לנפשיה, העיר שיריה לאחרים טוב. והוא? הכל טוב בשבייל. וعصיוין, ימحل לי כבוד השופט, שבאמת הדרשה, בשיא האירוח, בשיא האהבה זהה, אב לשמונה ילדים, מגיעים לפעת שוטרים יקרים, ותולשים באזקיים ובכח את אחד מאורחיו, מבישים אותו לעני רבים, מבזים אותו. אילו כבוד השופט היה הגבאי האם לא היה מוחה? לא היה מנסה לדוחות את רוע הגזירה למומצאי שבת? הלווא כל מי נשנתת יהודי בלבו היה נאבק על כבודו של אחיו, בשור מבשרו, המבזה בשער בת רבים, בשעה רכי קדושה בשבוע, רעואה דרעוין. לי אין ספק שגם כבוד השופט היה פועל כפי שפועל שמעונוב... ומודע? כי יש חוק, ויש סדר ציבורו אבל כבודו של האדם, אלם האלוקים שבו, דוחה הכל...". התישיש. השופט תקע בי מבט ארוך... והפסיק "תודה אדוני".

סיום:
בעבור 45 דקות נכנס השופט ובידו גזר הדין ". על פי הנתונים הביטים הנאים היה צריך לחשול לפחות לשנתיים מסור, העבירה ריא חמורה... אך לנוכח דברי העד כבוד הרוב מבני ברק אשית עליו 3000 ש"ח קנס ואסתקף בכך. ואגב, בהתיחס לדברי העד, אני אDEM דת, אבל אילו היהתי בענלי של הגבאי קרוב לוודאי שהיית מנסה לשכנע את השוטרים לדוחות את המעצר". חשבתי בלבבי, השילוב השמיימי בין "דרכי פולין האבילות" ורעואה דרעוין פועלן את פעולתם.

באדיותה המחבר- הרוב קובי לוי היי!

המשך מלפני שבוע

אבל הקב"ה חשב לגמרי אחרת. במהלך אותה שנה הוצע לי לשמש כמחנך מחליף באחת הכיתות הגבוהות בתלמוד תורה חשוב. יש לכבודוCSR שצדאי לשאוף אליה, ולמדוד מדריכה. ילדים, אתה תהווה עבורים דמות שצדאי לשאוף להגדיל תורה, ואם לא, הכלל תנשה, אני מאמין שחפץ לך יעלה בידך להגדיל תורה, ואם לא, הכלל תמיד יקבל אותך בשמחה". האדמו"ר זדק. השתלבתי יוצאת מהתפקיד יתירה, המנהל ייאש מבוגר מאד ומתחרד גdag, היה מרצה מן הבחירה שלו, ואף רמז לי שאם אtamid במשמעותה הינה קויימה בעבו מס' שנים. באחד מנהל הת"ת לידי. הביטה שאכן קויימה בעבו מס' שנים. המודובר בשמיית קשור מוסדות הצלחה בחינוך, עשייתו ישים נפלא. המודובר בשמיית קשור עם ההורים. ישנים הורים שמטבעם מתעניינים ושאליהם, ישנים אדישים שסומכים בעיניים עצומות על המהלך והמנהל. זו כמובן דרך פסולה, הורים כאלה נהגת "לחנן", היכיז? הינו מתקשר אליהם פעם פעמים בשבוע, מעודן, מדריכן, מדריכן בניתו אותם כסיעים מעולים במסלול החינוכי שלשלתי לילדיהם. התוצאות נפלאות מאד. אחד ההורים שמאד העירק אותו, העניק לי במתנה ספר ושמו "דרכי פולין האבילות". הספר מתאר את ימי השואה, ההתמודדות של היהודים מול מכונת המוות הנאצית ואת הנגหมวด של אדמו"רים ורבנים עם צאן מרעיתם. הספר הונח בספרייה ביתית, בתקופה שאמצא זמן לעיין בו. השואה היא נושא מצמרר מחד ומאידן מוסף המון אמונה ויראת שמיים, למי שבטיבו בתרגום זהו כמהלך שמיימי עמוק, ובו מסר לדורותיים אם בחוקותי תכל"ו" ואם לא? רח"ל. הנה הגיע המיזוח, השעה מאוחרת לדיימזון ננים את שנותם. פתיחתי את הספר והחלו לקרוא. שוקע אט אט בביצת העזוע של האימה והחרדה, בסבל ובשכל של עידן סתום וסוגר מן התובנה האנושית, הפושאה. השואה היא אבל מתמשך... כמו עלי יהודיה שחווה קריאה של ספרים מן הסוג הזה, חש כל הזמן שהוא במתה וスクנות על מנת לפיצה את הסוד העולם של הארכיות העמלקות. ואין. הסוד, הקוד נתנו בידיו של מי שאמר והיה העולם. הטלפון מצצלל... ניסיתי להתעלם. הספר מרתק, הצלצל לא מרפה. נכנעתי". שלום לך, מדבר שמעונוב. הגבאי. בבדו זכר אותה שבת מעניינת בעיה, בזמן רעואה דרעוון...". שמעונוב? כמה אני שמח לשמעו את קולך, היהת שבת מיוחדת מאד... ניסיתי לדחוק את הקטטה ההיא לפניה, אבל שמעונוב החזירה למרצך. "תשמע ידידי, האשורת את מסטר הטלפון שלך אצל רעויי והבטחת לה שם ארים אונק, תשמה לבוא לעוזו. בכנ, הוגש נגדי כתב תביעה מאד שמן, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הכתה שוטר, העלבת שוטר, ובKİצ'ר מגבאי פשוט הפקו לעברין מסוכן. עד שלוש שנות מאסר. ביום חמישי הקרוב ב 00.11.2019, שעונשה... ואנאי תגיע". הסתחררתי. נכנסתי למכובכה נבדה. מה לי ולמשפטים פליילים. ובכלל מה יש לי להגיד לשופט... ורק תדע אולי התביעה המשטרותית תשבע גם אוטי... ואו... אירץ יוצאים מזה... גמלה בלבוי החלטה להתחמק. נכנן שהבטחת לי עוזו, אבל זו היהת הביטה של נחמה... ותו לא. תראה שמעונוב, זה כחץ בהפסד יום עבודה, וחוץ מזה אני צריך לשאול את האדמו"ר שלו אם שיר בכלל שאבואה בבית משפט.. אתה מבין? שתיקה מעבר לכו... בinityים אני מדפק בספר ובוחן בחזי עין את השורות של "דרכי פולין האבילות" ומיחיל ששמעונוב ייסלח לי ויבין, ויפטור אותו מן הדין... ואז הוא פולט משפט חווון "ל' איז, מדובר במשפחה של שורה נפוחות זצוקה לישועה... ואהה הולך לשאול רכ'?" ר' לוי תנשומע עמוק. עני נתקעו באומה שנייה בעוזו מדבר, בפיקשה קטנה באחד מדיי הספר. השורות הבאות הציגו תשובה, של אחד האדמו"רים לחסיד מקהילתון, באלו המילים "עשם, צריך לעזר למשפחה בת עשר נפוחות. סע ותצליח". חשבתי שאני מתעלף. הספר מדבר אליו? או אולי הקב"ה מדבר אליו? "נו טוב", מלמל שמעונוב "לך תשאל רב...". שמעונוב יקריר, כבר שאלתי רב, אמרתי לו. "שאלת? הוא השתהה... אתה צוחק עלי?". חיליה, הרגע

היתי במלונית בגל הנגיף, הזמן נמי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", וברוך השם באותו יום שחררו אותו הביתה וגם חזר לי הטעם והריח... ממש עניין של כמה שעות. תודה להשם!

ח.ע

בעלי היה חוליה מאומת עם הנגיף, בשבוע שעבר היה לו חום ולא ירד, שום דבר לא עזר. לפני בשבוע וחצי עשתי לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וברוך השם! החום ירד, והכל עבר לו, אני מודעה להשם על חסדי הרבים, בימינו יש מצוקות שלא יודעים מה לעשות איתם, וברוך השם, השם שלח לנו את "חסדי ינון" שליחים נאמנים...

ריקי מהמרכז

הבת שלי בהריון, הלכה לעשות בדיקה תקופתית ובאולטרוסאונד מצאו כל מני סיבוכים, שעלה פידעת הרופאה היא עצה לערוך לעשות ניתוח קיסרי. מאז, הבית שלי לא עצמה עין, נכנסה לפחדים, ולא היה לה רגע שקט. מכיוון שבנסיבות דומות כבר ראיתי יישועות ב"חסדי ינון", התקשרתי והזמנתי לה "פדיון נפש". לאחר הפדיון, אישחה זה התגלגל, שהגענו לרופאה אחרת, היא בדקה שוב את הממצאים, ואמרה שפשוט הבדיקה הקודמת פיענהו אותה הפוך... היא הראתה לה איך היא הופכת את הבדיקה והכל מסתדר... לא דענו אם לצחוק או לבוכות מרובה הפתעה... ישתחבש שלו לעד... אין עוד מלבדו, ראינו בחוש שהכל התהpic לטובה!

"יש הקונה את טולמו בשעה אחת"

היה שותך
לזכוכי הרבים באוצר מגורייך
לפרטים 03-6182992

חברה שלי, הייתה לה דירה באילת, מושכרת והיא גרה בדירה בתל אביב, היא רצתה כבר לקנות דירה בתל אביב, ובאותה תקופה המחירנים באילת ירדו. היא פרסמה את הדירה באילת, וזוג חברים שלה, היו מראים אותה הדירה בשביבה כל פעעם. מכיוון שלא הצליחה למוכר היא התקשרה ל"חסדי ינון" והזמינה עבורה "פדיון נפש" להצלחה במכירת הדירה. לאחר מכן, מתקשרות מישמי מירשלים שרצו לראות את הדירה, מסרה לה את הטלפון של החברים ושכחזה מזה. פתואם באמצע פגישת עובודה חשבה היא מתקשרת, היא לוחשת לה שלא יכולת לדבר. והיא עונה לה שבמקרה אבא שלה באילת, והוא רוצה לראות את הדירה בשביבו, והחברים לא יכולים להראות את הדירה. בבקשתה תדברו איתם, זה חשוב לי. היא התקשרה אליהם, ומסתבר שהיא להם חתונה ולא יכולו לצאת. לבסוף הסכימו לлечט בדרך לחותונה, לבושים חגיגית. הראו לה את הדירה, ולגביה המחיר נפלט להם סכום יותר גבוה مما ש תמיד בקשרו. אין בעיה, אמרה הגברת, ועגלה את הסכום למללה... סגרנו. החברים התקשרו אליה ועדכנו אותה שמכרו לה את הדירה בסכום יותר גבוה, שעזר לה לקנות את הדירה שלה במרכז. היא הייתה בהלם, צאת סייטה דשמייה... ועכשי אני מתקשרת לגבוי עצמי...

מטבע היישועות של הצדיק

המסוגם לשמייה והגנה
מעין הרע, בריאות איתה,
פרנסה בשפע, מזל והצלחה
לפרטים בKO היישועות 03-6182992

לפני יומיים, עשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לבורי, שמצאו לו אבן בכליה, היום בברק עשו לו סיטי. והרופא אמר שהאבן מתפוררת בלבד, ולא צריך התערבות כירורגית... השבח לאלי!
אין עוד מלבדו!

בעילום שם

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישות

>> **פרטים בKO היישועות 03-6182992 <<**

ההיזוק השבועי שמחה באה על ידי נתינה

ליהודי עשיר ובעל כבוד וויקריה רבה לא חסר דבר, אין דבר שלא השפיע עליו הקב"ה. אולם דבר אחד הפריע את מנוחתו, שמחה, השמחה הייתה חסורה בחזי, הוא לא דעת לשמה והיה שוקע מיד פעם בדכאונות ועצבות. ב策ר לו הוא אכן אל האדם"ר מגור רבינו ישראל אלתר, בעל ה"בית ישראלי" - ציט"א וסייע לו על עשרו והעדר שמחתו. אמר לו האdam"ר: "אמר דוד המלך: 'הפקת מספדי למחול לי פתקחת שקי' ואזרני שמחה' (תהלים ל, יב) - בוא עולם יכול להפוך לך את ההפסד למחול, את שק התענית לשמחה, כיצד? 'מתחת שקי' - ומארני שמחה'. אם תפתח את שקר, את כיכון לאחר, תסיע על, תזכה ל'ותאזרני שמחה'. שמע העשיר בעצת הרבי יצא מדכאונו, זכה לניסים ושמחה רבה.

אמורו דורשי רשומות: "ראשי התיבות של חדש חשון הן: 'חדש שמח ומלא ניסים'

כיצד תוכל לזכות בניסים? באמצעות שמחה, וכך צזכה לשמחה? על ידי נתינה...

אם חוץ אתה להתריר את שקר ותעניתך, את העצבות שמייד פעם שורה עליין, אתה חייב להתריר גם את שקרך, את ארנקך, את החשיבה רק עלייך, את ה"בונקרים" שלך. כשהתעשה זאת תוכל להגיע לשמחה אמיתי. כי אין שמחה כשמה של נתינה, של עשיית מצווה וחסד, שמחה זו נששת לאורך זמן ומביאה עימה שפע, ברכה וניסים. גם בחודש אפריל, ללא חגיגים, כשהעצים משיררים את עליהם, תוכל להפיק הרבה באמצעות השמחה. תשמח בדברים הקטנים, ובוורא עולם ישמח אותך בדברים גדולים...

רונן קרטא

המשך מטעמים לשולחן

"מעין מאד", אמר שוב האיש ושתק. רק אז חלה משלמות הדברים אל המכ פנימה... לפטע קלט הרבי שיתכן כי האיש שצועד לצדיו רק נראה פשוט... היתכן?! "אולי נעמוד בצד ונדבר קצת?" אמר לו שהבר מנסה למזער את הנזק שאולי נגרם כבר, ותוך כדי כך החל להסביר הכלמן ההתחלת וلتakin כליל יכולות את הרושם הראשוני של דבריו. "תעללה אליו למשרד?" אמר לבסוף בן שיחו. כמובן שהוא עלה. "אני שוקף עם אמי ואחי", הסביר לו האיש, "אולם נראה לי שאוכל לתרום לך אברך אחד לשנה. ששת אלפיים דולר, לפי מה שאתה אומר...", וכעבור רגעיים אחדים נתן בידו שיק על סך ששת אלפיים דולר. מתנה הוגנה במיזח. כעבור שנה, כאשר נסע שוב הרבו טלגם לבristol, הוא נחש הישור אל המשרד, ושוב יצא מושם ובידו שיק על סך ששת אלפיים דולר... ובשנה הבאה כבר התקווה גדולה לקבל שוב את הסכום המדובר, כשנכנס למשרד, מתוק תקווה גדולה לקבל שוב את התורמות שנתן. "אתן לך מעת, הרצאל התורם וספר כי השותפים האחרים בעסק מחזיקים בדעתות אחרות, ומשםך לך כעסו עליו מאד על התורמות שנתן". אתן לך מעת, מה שביכולתי לחת", אמר לבסוף ורשם שיק על סך שמונה עשרה דולר בלבד... "הנק מבין?" אמר לוי הרבו טלגם, בסיום דבריו "מותר לך לתת לי רק שמונה עשרה, אבל הוא נתן לך פי פעמיים סכומי עתק, וכל זה בחמלת ה'על', על ידי כמה ברנשימים שרצו להרג אותי ונסעה מאכזבת באפן מיוחד..."

ומתוק האור

הפרק השה המצויר Ort

// מתוק מדור מטעמים לשולחן //

לענ' נח בן טראקי, יסמיה בת מסעודה, יהושע בן עוזיה, רחל בת פיליה, יעקב בן רוזה, אמלי בת רזה, צבי בן אילנה ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשולחן לפקס 03-2182992 או לטלפון 077-2182992. הארונות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום לחסדי ינון בכרטיס אשראי בקו היישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440